

III. évf. 12. szám

ADY ENDRE:

KARÁCSONY

Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma úgy kén, hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek-
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...

Kihült a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság
s minden igazság a keresztté...
Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét-
Beteg a világ, nagy beteg...

Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dől a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...
Oh, de hogy állattá sülyyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet!...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg...

ÁDVENT IDEJÉN...

Ádvent a várakozás, a felkészülés ideje. Gyermekkoromban nem értettem e szónak a jelentését, de ahogy közelgett a karácsony, bíz én is beálltam a várakozók sorába.

Vártam mit hoz a Jézuska. Elszállt az idő, teltek az évek, és most is, így Ádvent elején, a várakozók sokaságát gyarapítom. Várom, hogy hoz-e valami jót, valami jobbat majd a Jézuska. Nem kincses ajándékra, szép új cipőre, sálra, ruhákra gondolok, most amikor úgy állunk, ahogy, legjobban azt várom, hozza meg a hitünk. Hozza meg mert valamennyiünknek arra van a legnagyobb szüksége. Hinni egymásban, hinni a jövőben. Ádvent a várakozás és a felkészülés ideje is. Hát készülünk is fel, testben és lélekben, mert '96 még nehezebb lesz mint az előzők. Legtöbbünknek fájni fog. Nem lesz már megtakarított pénz, kevés a tüzelőre, ruhára, ennivalóra. Vigyázni kell a gázzal, a villannyal. Nincs pénz orvosra, gyógyszerre, s bizony akkor fájni fog... De mit tehetünk?

Ádvent ideje van. Hát készülünk fel hittel a magunk részét felvállalva.

Böcskei György

Az év legszebb és legmeghittebb ünnepei közelgésével Enese minden lakójának áldott karácsonyt, gazdagabb, de továbbra is békés, e nehéz időkben jó egészségben eltöltött új esztendőket kívánok a Képviselőtestület és annak hivatala nevében

Böcskei György

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Tisztelt olvasó!

A képviselőtestület október és november hónapban tartott ülésén az alábbi közérdeklődésre számotartó témákat tárgyalta.

A testület elfogadta saját szervezetiéről és működéséről szóló szabályzatot. A szabályzat a testület működésének főbb előírásait tartalmazza. A középületek állapotáról szóló beszámoló tárgyalva megállapította a testület, hogy ezen a téren az elmúlt időszakban nem javult a helyzet. A közterületek gondozását az általános iskola tanulóival és a közösségi munkavégzés keretében foglalkoztatottakkal oldottuk meg.

A községi sport helyzetéről Szabóné Horváth Judit a Lovászkлуб tagja és Tóth László a labdarúgó szakosztály vezetője számolt be a testület előtt. A Lovászkлуб jól működik, amit a versenyeken elért helyezések bizonyítanak.

A futball csapat eredményes szezonot zárt a 4. helyen állnak. Gazdálkodásukról elhangzott, hogy az önkormányzati támogatás, szponzori támogatás, és a jegyeladásból származó bevétel, csak a legszükségesebb kiadásokra nyújt fedezetet, mint pl. a játékvezetői díjak, szertáros díja, cipővásárlás – amit 3000,- Ft-ig támogatnak-nevezési díjak. A csapatok szállítása saját autókkal, illetve vállalkozók által térítés nélkül történik.

Több enesei vállalkozó pénzbeni támogatás, mások természetben (pl. szállítás, hús) juttatást adnak. Szó volt arról, hogy az öltöző állapota, némi kívánnivalót hagy maga után. A vezető elmondta, hogy a rendbeteletét társadalmi munkában a sportolók elvégeznék, ha az önkormányzat az anyagot biztosítaná. A testület tagjai közül többen elismerésüket fejezték ki az elért eredményekért a vezetőknek.

1995. december 14.-én közmeghallgatás volt (kevesebb számú érdeklődővel, mint a falugyűlés) melyen a jelenlévők információt kaptak, az 1996. év költségvetésének tervezetéről, elmondhatták véleményüket.

Ezútvben még egyszer lesz testületi gyűlés, melyen az 1996. évi költségvetést, 1996. évi munkatervet, valamint a gépjárműadó rendeletet tárgyalja a testület.

Nem szorosan vett önkormányzati hír, de szeretnénk felhívni a figyelmet az alábbiakra:

A szeméttelap mellett felállított állati hulla elhelyezésére szolgáló konténer, rendszeres ürítését a magas a költségekre való tekintettel megszüntettük. Az elszállítás bejelentésre történik. Az ÁTEV akkor jön ki, ha telefonon megrendeljük a szállítást. Ezért felhívjuk a lakosságot, jelentse be a Polgármesteri Hivatalban, ha a konténerbe állati hullát helyezett el, hogy a szállítást a vállalatnál megrendelhessek.

Találkozó Erdélyben:

A III. Magyar Találkozó felé

1994-ben 45 főnyi csiki delegációt látott vendégül Enese. Ekkor rendeztük meg az erdélyi székelyek, a szlovákiai Bős és az eneseiek részvételével az I. Magyar találkozót.

1995-ben második alkalommal Csálóközben Bős vállalta magára a vendéglátó szerepét. Jövő évben, 1996-ban, Csíkszentmihályon szeretnénk megrendezni. A falu vezetői ezt felvállalták és a lakosság közreműködésével szívesen várnak bennünket és az őseiteket. Szándékaink szerint családokkal vennénk részt a távoli székely falu rendezvényein, a várhatóan június végén, július elején sorra kerülő III. találkozón, mely egy hétig tart az alábbi program szerint:

- Ismerkedés Csíkszentmihálytal
- Gyalogtúra a havasokban: Csíkszentmihály - Gyilkos tó - Békásszoros távon - 3 nap. Alvás a hegyekben.
- Kirándulás Gyergyó Szárhegyen, a Gyilkos tónál, a Békás szorosban.
- Fűrdés Szovátán.

Természetesen a programokban változás adódhat a mindenkori körülményeknek megfelelően. Szándékaink szerint minden jelentkezőt szívesen fogadunk, kiemelten gondolunk a családok részvételére. Az enesei vállalkozók egy része támogatást nyújt az utazási költségekhez. Elszállásolás házaknál és sátorban. Kérjük, jelentkezzenek a Polgármesteri Hivatalban!

Böcskei György polgármester

ADVENT AZ ISKOLÁBAN

Az Advent szó várakozást jelent, készülődést az ünnepre. December 3-án bizonyára sok enesei otthonban meggyújtották az első gyertyát az adventi koszorún. Vajon mit jelképez az adventi koszorú? A varázskört, az örökkévalóságot jelképezi.

Jellegzetes színei: a zöld, a piros, és az arany. A zöld a természet színe, a piros az életé, az aranyszín pedig a fényé. Amikor fellobban az első gyertya lángja ünnepelőbe öltöztetjük lelkünket.

Az iskolában december 4-én, hétfőn sorakoztak fel tanulóink a gyertyagyújtáshoz. A gyerekek számára nagy kitüntetésnek számít, ha valakit az a megtiszteltetés ér, hogy meggyújthatja a koszorún a gyertyát. A tanulók kiválasztásakor a tanulmányi és a közösségi munkát, illetve a sportban elért eredményeket szoktuk figyelembe venni. Igazgató néni kedves, szívhez szóló szavai után felcsendült a „Pásztorok, pásztorok örvendezve...” jól ismert dallama. Az áhitatos csendben a fellobbant gyertyaláng visszatükröződött a szemekben. Az idén meglepetést is készítettünk tanulóink számára: egy adventi naptárt 24 kicsi meglepetéscsomaggal. December 1-e óta minden nap levágunk egy dobozt és elolvassuk a benne lévő üzenetet. Ez egy-egy ismert karácsonyi dal címe, amit közösen elénekelünk, így egyre közelebb kerülünk az ünnephez. December 5-én tartottuk a Mikulásünnepséget. Az ünnepélyt lázas készülődés előzte meg. Készültek a díszes meghívók és az ötletes ajándékok, bennük gondosan elrejtve egy kis meglepetés: szaloncukor, csoki, rágó, dió, mogyoró. Iskolánkban a hagyományokhoz híven egy-egy felsős évfolyam „patronál” egy-egy alsós osztályt. A nagyok készítik az ajándékot, közülük választják ki a Mikulást és a krampuszokat. A kicsik pedig odajárulnak a Télapó elé, és állnak ott megilletődve, remegő térdekkel, szemüket le nem veszik Télapóról. Végighallgatják Mikulás bácsi intelmeit és el-elfúló hangon verset mondanak vagy énekelnek egy alkalomhoz illő dalt. Idén a felső tagozatban adventi vetélkedőt is szervezünk. A legjobb eredményt elért tanulók neve felkerül a falújságra. December 14-én délután Origami /papírhajtogató/ versenyt rendezünk. Erre a versenyre az ügyes kezű ötletgazdag gyerekek jelentkezését várjuk. Ezt követően adventi asztali díszeket készítük. Az utolsó tanítási napon pedig a közösen feldíszített fenyőfa mellett meghitt hangulatú műsort adnak iskolánk napközis tanulói.

Élőné Ruzsa Brigitta

ÉN TANULOM A FESTÉSZETET

– Baráti beszélgetés Sándor Ernő otthonában –

Az október 23-i megemlékezéssel egybekötve formába öntött színeket láthattak a jelenlévők a kultúrházban. Sándor Ernő első kiállítását.

A természet szeretete adta az indítást -kezd a beszélgetést a házigazda. Állandóan ott jártam, a foci nem érdekelt. A rajz szeretete mindig élt bennem. Középsiskolában a szakrajzokat -például stilizált virágokat- pár forintért megrajzoltam diáktársaimnak. Feith Károlytól sokat tanultam, tanulóként ő volt a mesterem. Akkoriban sok mindent csináltam, mindennel megpróbálkoztam. Nem volt időm igazából festegetni, más jobban érdekelt. Gitarra, kottákra költöttem. Közvetlen ösztönző az erdélyi út volt, utána gondoltam arra, hogy lefestem a csíkszentmihályi templomot. Ez a festmény most a polgármesteri hivatalban van, a falunak adtam. A kislányomat is ott -Erdélyben- akartam megkeresztelni, „meghálálni” az indítást.

Milyen érzés volt a képeidet látni a kiállításon?

Örültem. De a kritika bennem van, hisz másképp is meg lehetett volna festeni. A kritikát elfogadom, de azt nem ha csak rossznak kiáltják ki a képet. Mondanivalót akarok belevinni festményeimbe. A diplomát is úgy akarom folytatni, hogy a képhez fűződjön valamilyen esemény. Van egy titkos vágyam is: az enesei templomba szeretnék egy freskót festeni. Elzi nénivel, Szabó Sanyi nagynénjével kell felvennem a kapcsolatot. Az ő képei tetszenek a legjobban. Természetesen fest, nem kell kitalálni, vajon mit ábrázol a kép.

Olvasol szakkönyveket is az első próbálkozások óta? Mennyire tartod magad művésznek?

Minden egyes kezembe kerülő cikket elolvasok, de a festészeti ki-kicsodát nem vettem a kezembe végigolvasásra. Talán egyszer erre is sor kerül.

Én tanulom a festészetet, nem tartom magam kiforrott festőnek. Keresgetem magam, megpróbálkozok mindenel. Remélem tovább tudok lépni innen. Ha valaki fest, az a vége, hogy művész lesz. Amatőr festő maradok, de olyat szeretnék alkotni, ami az embereknek tetszik. Tömeggyártást nem akarok csinálni, bár tudom, az lenne a bolt. Nem csinállok túl sok képet, eddig 3 télen mintegy 25-30 képet festettem.

Mely színeket kedveled? Hogy érzed: a vidám színek dominálnak képeiden?

A természet színeit akarom kiválasztani. Olyan legyen mint a valóságban. Nem szeretem kiváltani a színeket, pl. a szürkét lilával. S a fának lila árnyéka van.

Vannak kedvenc témáid, melyekhez többször is visszatérsz?

A portrékat szeretem a legjobban. Ha sikerül megfognom egy témát, akkor természetesen szeretem. Vallásos képeket szeretnék festeni. A jó Istennek köszönhetek mindent. Hogy így alakult a családi életem.

Az első kiállítás erőt adhat. Mi lesz a jövő, milyen terveid vannak?

Egy-két éven belül alakuljon ki egy olyan kollekció, amelyet bárhol, bármikor kiállíthatok.

Mesterházy József

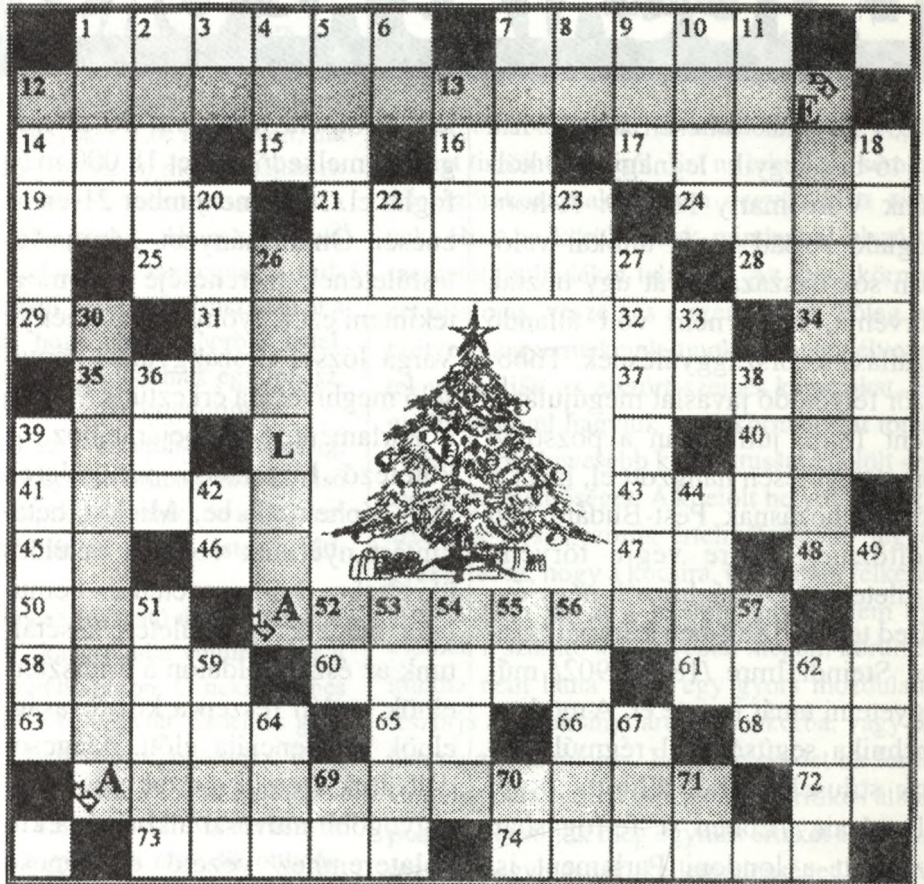
Karácsony

Vízszintes:

1 Tolna megyei község, természetvédelmi terület is található itt. 7. Somogyi község, itt van eltemetve Berzsenyi Dániel. 12. Részlet Ady Endre verséből (folytatás a fűg. 26. és 30. sz. sorokban). 14. Nem mögé. 15. Téli sport. 16. Hamis. 17. "A nemzet csalogánya" volt (Lujza). 19. Fűves pusztaság. 21. Római katolikus szerzetesrend. 24. Bolgár cári név (Aszen). 25. Kiváló minőségű. 28. Bibliai ósanya. 29. Hírközlő eszköz, röv. 31. Tűzokban van! 32. Csodálkozás szava. 34. USA hírgyűnökség. 35. Isteníté. 37. Rostonsültet árusító büfé. 39. ...-bla. 40. Állatkert. 41. Megveszik. 43. Van ideje. 45. Banánrész! 46. Ego. 47. Köbrész! 48. Bosszús felkiáltás. 50. A font harminckettő része. 58. A lép orvosi neve. 60. Község Közseg mellett, vizimalom is található itt. 61. Vadászkutyá. 63. Dörmög, tréfásan. 65. Elek! 66. Indíték. 68. ...-darja - folyó Közép-Ázsiában. 72. Megtett táv. 73. Olimpiai bajnok német kenuzó (1984). 74. Fővárosa Tel Aviv-laffa

Függőleges:

1. Korábban a TV Híradó és a Napzárta c. műsorok szerkesztője (György). 2. A béke istennője az ókori görög mitológiában. 3. Kiejtett hangzó. 4. A háztetők mestere. 5. Testtáj. 6. Étélizésítő. 7. Műszál. 8. Római kető. 9. A kripton és bór vegyjele. 10. Találja. 11. Pozsgás levelű szobanövény. 12. Ráma. 13. Az ő tulajdonában. 18. Könyvtiteli nyilvántartás, névelővel. 20. A liba. 22. Ellenérték. 23. Némán sűgő! 26. A megfejtés befejező része. 27. Mai balkáni nyelv. 30. A megfejtés második része. 33. Kis folyó. 36. Erdei ház. 38. Pótló szócska. 39. Védőjátékos. 42. Egymást követő hangzók az ABC-ben. 44. Kép a könyvben. 49. Légcső... - köhögéssel járó betegség. 51. London folyója. 52. Osztrák és vatikáni autók jelzése. 53. Van de ... - holland festőcsalád. 54. Gyorsan párolgó. 55. A mélybe. 56. ... könyve - bibliai kisprófeta jövendöléseinek gyűjteménye. 57. Török rang. 59. Ludwig Renn könyvcím. 62. Csodálkozik. 64. Csomópont. 67. Varjúhang. 69. Néma lakó! 70. Víztelenített vaj. 71. A gallium vegyjele.

Sz.G.

Előttünk 1996...

Pár nap s ismét búcsút inthetünk. Várjuk az újat -s vele természetesen a jobbat.

MIT VÁRNAK AZ ENESEIEK AZ ÚJ ESZTENDŐTŐL?

Nagy György boltvezető

Semmi jót. A fizetőképes kereslet egyre lejjebb csúszik. Lassan már csak kenyérré és tejjé futja az embereknek.

Kellemes Ünnepeket kívánunk minden kedves vásárlónknak!

Bödö Csabáné -a BOLTILKA TULAJDONOSA

Elsősorban nyugalmat, békét. Az egészség talán a legfontosabb, s természetesen jó üzleteket remélek.

Tóth Ferenc a NYÁRFA vendéglő tulajdonosa.

Egy kemény szorítást s ha az ország kibírja, akkor némi reményeink lehetnek.

Vargáné hüringer Emma -a konyha élelmézésvezetője.

A hónap végéig kitartó fizetéseket. Egészségesek legyünk. Nekem ennyi elég.

Káldy Zsoltné

Békét mindenkélt, a politikában jöjjenek rendbe a dolgok -ne legyen vita. Emeljék a béreket.

Kovácsné Gósi Piroska -a papírbolt tulajdonosa

A fiatalokat féltem, az ő jövőjüket. A frissen végzetek nem tudnak elhelyezkedni. A lakásgondjaikat nem tudják megoldani, ha a szülők nem segítenek. A jövőnk jobbrafordulását, nem tudom, reméljük-e. Egy jobb kormányt, aki rendet tesz, mert nagyon egymással vannak elfoglalva a pártok. Ezekhez a fizetésekhez reális árak kellene.

Lőrincz Csaba

Reméljük az új évben, a kormány megszorító intézkedései lazábbak lesznek, és enyhülnek. A közalkalmazotti bérek remélhetőleg emelkednek, valamint javulnak. Remélem a jelenlegi kormány nem húzza ki a 4 évet, és idő előtt átadják helyüket a kiscgazdákknak, ill. /SZDSZ-nek/. Szeretném, ha a helyi önkormányzat látványosabb dolgokat produkálna 1996-ban, mint 1995-ben.

LÁTOGATÁS AZ ORSZÁGHÁZBAN

„A hazának nincsen háza“ -írta 1846-ban egyik legnagyobb költőnk Vörösmarty Mihály. A honfoglaló Árpád vezér unokái valóban sok évszázadon át úgy hoztak törvényt, hogy nem volt állandó szállása az országgyűlésnek. Többször felvetődő javaslat megújulásaként 1843. júliusában a pozsonyi országgyűlésen hangzott el, hogy a törvényhozásnak Pest-Budára kell költöznie. Amire végre törvény született az Országházról, négy év tized telt el. 1882-ben kiírt pályázatot Steindl Imre /1839-1902/ műegytemi tanár nyerte el. A modern technika segítségével régmúlt korok stíluselemeiből állította össze alkotásait. /Ebben a felfogásban született a londoni Parlament is/ Steindl az ő nyomukba lépve nem félt merészen újítani, ahol az épület funkciója megkövetelte. Kupolát helyezett monumentális alkotása középpontjába, s egy kupolához vezető gyönyörű díszlépcsőt. 1885. október 12-én a pesti Duna-parton a Tömő-tér laza talajába vágott bele az első kapa. 17 éven át átlag 1.000 ember dolgozott a mű elkészültén. A kor legnagyobb beruházása volt ez, s mivel lehetőség szerint minden részletét magyar anyagból, magyar technikával, magyar mesterekkel akarták elkészíteni, egész iparágat lendített fel. A 268 m hosszú, közepén 123 m szé-

les, a kupola tornyával 96 m magasra emelkedő épület 18.000 m²-t foglal el. 1995. november 21-én az enesei Önkormányzat képviselőtestületének szerencséje volt megtekinteni ezt a gyönyörű építményt. Varga József Országgyűlési képviselő meghívására érkeztünk 9 órára a Parlament 6-os bejáratához. A kötelező biztonsági vizsgálatok után léphettünk be. Mielőtt betekintést nyertünk volna a délelőtti ülőszakra, körbevezetett és bemutatta nekünk az épületet. Elsétáltunk az északi oldalon a miniszterelnök, a déli részen a köztársasági elnök rezidenciája előtt. Megcsodálhattuk Steindl mester egyik legmagyogóbb művészi alkotását a kupolateremhez vezető díszlépcső csarnokot. A mennyezet tükreiben Lotz Károly három freskója látható. A lépcsőn felérve elénk tárul a monumentális kupolacsarnok. A főbejárati fronttal együtt egyébként ez volt az Országház legkorábban elkészült része, mivel már 1896-ban itt tartották a parlament mileneumi ünnepi ülését. A kupolacsarnokban körbepillantva 16 uralkodó szobra és címerpajzsa ad rövid történelmi leckét. A kupolacsarnok pilléroszlopainak oldalában –talán egyfajta kárpótlásul, hiszen mindenképpen az uralkodók között lett volna helye– II. Rákóczi Ferenc dicső emlékezetét hirdeti a

József képviselő úr elvezetett minket a kupolacsarnokból nyíló Északi szárnyon található főrendházi ülősterembe. A hozzá vezető társalgó szőnyegei és falai kék tónusúak voltak. A sok látnivaló után helyet foglaltunk a főrendházi ülősteremben, ahol érdekességként a képviselő úr elmesélte, milyen technikával működik a légkondicionálás a két ülősteremben. Az épület mellett van egy kút, amit nyaranta jéggel töltenek fel és a pincébe kerül. Minden szék alatt van egy rács, ezen keresztül jön fel a hideg levegő és frissít, biztosítva a 18 Co-ot. Innen átmentünk a déli oldalra, a képviselőházi ülősterem felé. Az út a társalgón keresztül vezet, s ellenében a főrendházi társalgóval itt vörös árnyalatú a hatalmas szőnyeg /ami nemzetközi ritkaság/. Kőrsétánk végén felmentünk az ülősterem karzatára, ahol részesei lehetünk néhány szócsatának. Kíváncsian néztük, hol látunk ismerős arcokat, ismert politikusokat. A délelőtti ülőszakon a családi pótlék kérdését vitatták. Ebédidőben lementünk a Parlament alagsorában található ebédlőbe, ahol mindenki saját költségére elfogyasztotta ebédjét. Nem sok időnk maradt, mert nem akartuk lekésni a délutáni ülőszakot. Így élőben, egészen látni az ülőszakot érdekfeszítőbb volt, mint a TV előtt ülve nézni. Az ülőszak a szavazásokkal zárult és 5 óra után mi is távoztunk a Parlamentből.

Megköszöntük kísérőnknek Varga Józsefnek, hogy lehetőséget adott nekünk, s egy teljes napot eltölthettünk az Országházban.

Szabóné H. Judit

EVANGÉLIKUS ISTEN-TISZTELETEK A KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI ÜNNEPEKBEN

1995. december 24. Szenteste du 5 óra

1995. december 26. Karácsony 2. napja 1/211 óra, úrvacsorával.

1995. december 31. Óév este du 5 óra

1996. január 1. Újév napja 1/211 óra.

négy márványba vésett oklevél. Megnéztük a kupolacsarnok egyik nevezetes termét a Vadásztermet, ami egyébként az Országház nagyebédlője. Varga

VISSZHANG!

Elmúlt a halottak napja. Bús, szomorú-e nap. Emlékeztünk azokra, kik által megszülettünk, minket neveltek, embert faragtak belőlünk. Ma csak emlékeiket őrizzük. Fényképek ott vannak szobánk falán. Beszélni lehet hozzájuk, sajnos válasz nem jön. Emlékek: amely az életbe nehéz volt, ma már szép lehet. Mindnyájunkba van hiba, de szeretet is, megbocsájtás is. Nehéz a családi asztalnál ülni, mikor üres egy szék, feleslegessé válik a tányér, kanál, villa, kés. Ilyenkor eszembe jut egy dal: „Hiányzik valaki ebből az utcából”. Halottak napján este felkel a hold, ragyognak a csillagok és egy darabkájuk az Enesei temetőre hull. Égtek késő éjszakán át a gyertyák, mécsesek. Figyelmeztetvén arra, hogy ember: porból lettél, porrá leszel. Ide jutsz Te is! Ilyenkor eszébe jut mindenkinek egy fohász: Mi atyánk Isten... aztán elmegyünk haza, emlékkel, tán szomorúval.

Gyertyák égnek tovább, mint az emberi szív az utolsó dobbanásig. Utána a csend, némaság és a végleges Béke. Legszomorúbb mikor az első hant koppan a koporsóra. Ekkor kopogtatunk, kopogtatnak, de ajtót, sem a koporsó fedelét nem nyitják. Mivel „Ők” már ott állván „Isten” előtt: Kérvén a bebocsájtást és a megbocsájtást.

Megbecsülés: Jól eső ilyet olvasni. Adamecz igazgató úrról. Igaz tanítványa nem voltam. De szoros, tán „baráti” kapcsolatba voltunk. Sokat jártam náluk. Ő pedig nálunk a csornai vasutállomáson. Ő neki pihenés volt, nekem pedig munka. Tisztelet egymás közt megvolt. Érdemes gondolkodni. 34 esztendőt tölteni a „katedrán”. Betűvetésre, olvasásra, főleg jóra, erkölcsösségre tanítani a gyermekeket. Jelszava az volt: igazságra, mértéktartásra való nevelés. Igaz utódai megvannak. Mesterházyné vezetésével, mivel Ő is azt tartja, az iskola a gyermek második otthona. Hol szeretetet és azért, néha dorgálást is kap. Mindegyiket megérdemlik.

Gyémánt diploma: Sok ember nem éri meg. Hála Isten Adamecz tanító úrrak sikerült, bizva, hogy még sokáig, erőben, egészségben fogja tölteni további életét. Úgy mint Takács Laci bácsi, aki szintén front-harcos társa volt. Sajnos ő aknára lépett.

Gyermekkori élmény: Polgári iskola: aranyos, Arató Gizella, magyar, német szakos tanárnő volt. Soha nem voltunk jóba! Az osztálykönyvet végig lapozta és csak a „V” betűnél állt meg. Illedelmesen szólított tudásom kinyilvánítására. Hát-hát, izé-izé mondtam. És miért nem tud? Nem készült? De igen. Erre ő kérte az „ellenőrzőkönyvet.” Irván “Rovást” érdelek. Nem volt Tőle szép ilyen megnyilvánulás. Másnapra viszont a könyvecskét felkellett mutatni, szülői aláírással! Problémát ebből nem csinálunk. Aláírtam! Bemutattam. Elfogadták! Sajnos találkozott Keresztanyámmal és „szemtelenül” elmesélte a megtörtént dolgokat. Odahaza kérték a „könyvecskét”. Kérdezték ki írta alá? Őszinteségemről nem kellett nyilatkoynom. Mivel tudták, hogy igaz ember voltam!? Természetesen ajándék megvolt, az eredmény: Bodri kutyánkkal együtt szomorúan néztük egymást és könnyeztünk. Akkor jutott eszembe a másik dal: „gyere Bodri kutyám”... És mégis maradtunk. „A kutya és én.”

Kirándulás: 1995: október 27-én indult el a nyugdíjasok csoportja az év utolsó kirándulására. Útirány: Esztergom volt az első állomás, hol megtekintettük a Bazilikát. Hazánk egyik Templomát és a hozzátartozó Múzeumot. Utána Visegrád- várában gyönyörködtünk. Ezután értünk főállomásunkhoz a Szentendrei „Szabadtéri Múzeumház”-hoz. Itt láttuk az ásványárói portát, nyuli urasági prérésszint és a szilsárkányi kovácsműhelyt. Dédszüleink idejében lévő régi utcai sorokban gyönyörködhetünk. Tehát egy mesés álomvilágba jártunk. Gazdag élménnyel tértünk újból haza.

Tisztelettel: Varsányi Lajos

„MIT TESZÜNK A FALU TISZTASÁGÁÉRT”

Napjainkban sokat olvasunk hallunk a környezet tisztántartásáról. Ezt ne tekintsük semmi-féle szórakozásnak, hanem vegyük kész ténynek. Hisz ha körülnézünk mindenhol elszórt szemetet, hulladékot találunk. Az ilyen környezet ártalmas, veszélyes a szervezetre. Főleg veszélyes ha gyermekeink, unokáink nagy élvezettel vizsgálják az elszórt szemét kupacokat. Figyelmen kívül hagyjuk az önkormányzat törekvését a több, kevesebb konfliktussal kijelölt szeméttel jelentőségét. A kijelölt helyre vigyük a szemetet a szó-szoros értelmében. Ne legyen gyakorlat az, hogy a kocsi, utánfutóra felkerült szemét nem jut el a kijelölt helyre. Nem egy esetben a szállító a falu végén megáll, körülnéz, mintha nem látná senki egy gyors mozdulattal leszórja a rakományt árokba, bokorba, vagy éppen magántulajdonra. Ez a cselekedet ha fordítva lenne nem tudom mit szólna a kritikus állampolgár. Becsüljük meg egymás értékét és ne szerezzünk egymásnak kellemetlenséget. Vegyük figyelembe, hogy egy idegen a falu tisztaságán keresztül ítéli meg lakóit. Ne csak beszéljünk - követeljünk hanem tegyünk valamit a faluért is, ahol az életünket éljük le s nem mindegy hogyan.

Itt említeném meg a Temető tisztántartásának kérdését is. Az elmúlt 5 évben öröndetesen megindult a temetői rendcsinálás. Mondhatjuk őseink, Nagyszüleink, Szüleink. Hozzá tartozóink méltó nyughelye tiszta, rendes. Úgy gondolom ez elemi kötelességünk, hisz őrölük csak kaptunk ők tőlünk nem kértek. Így egy képzelte gondolatuk az, hogy utódaik megbecsülték-e örök pihenőhelyüket. Nem utolsó sorban egy idegen a Temetőn keresztül ítéli meg a falu kultúráját. Igaz az utolsó hónapokban gyakran találkoztunk eldobott-elszáradt virág csokrokkal. Ne dobjuk el, vigyük a kijelölt helyre, mert így megbecsüljük egymás lelki értékét. Mint földi halandók ne szomorítsuk egymást hisz-e rövid élet úgyis sok kellemetlenséget okoz. Gondoljunk arra, hogy mit várhatunk ha nem adunk. Ha megteesszük emberi kötelességünket és becsüljük a Temetőt a kapun kilépve-visszafordulva nyugodtan mondhatjuk.

„Nyugodjanak Békében”

Gülch Dezső

AZ ÓVODÁBAN NEM CSAK A MIKULÁS JÁRT...

1995. december 13-ára virradóra ismeretlen tettes vagy tettesek jártak az óvodában. Erről kérdeztük Kocsis Nándornét, az intézmény vezetőjét.

– Ferencziné Kati jött ma reggel /december 13./ 1/2 7 előtt nyitni. Az előszobában a kiscsoport egy asztalának fiókját találta meg. Tartalma széjjel szórva. Ott volt a földön a csoportpénz doboza is. Ebben őrizték a szülők által beadott pénzt és a könyvjutalékból származót. Mintegy háromezer párszáz forintot. Eltűnt a pénzkazetta, benne 4-5 ezer forinttal. A tettes/ek/ a konyha tetején lévő ablakon jutott/ak/ be. Az óvodában gyufával világítottak. Elvittek a 4 éves színes TV-t és a szintén 4 éves videót kb. 100.000,- Ft értékben.

– **Úgy tudom, már járt itt a rendőrség...**

– 1/2 7 után rögtön szóltam a rendőrségnek, utána egy órával már itt voltak a helyszínelők. Annyit lehetett megállapítani: a villámhárítón mentek föl a konyha tetejére s onnét egy ablakon másztak be. Lábnyom nincs, ujjlenyomat nincs. Valószínűleg az eldobott ruhadarabokkal törölték le az ujjlenyomatukat. A folyosón csak végigmentek, onnét értéket nem vittek el, - jóllehet ott is volt!

– **Felmerül a kérdés, lehetett-e helyismeretük?**

– Meglehetősen biztonságosan mozgathattak a videóhoz és a Tv-hez. Az elkövető/k/ tudhatta/k/, hátul nem zárja őket senki. S hozzá kell tennem: most volt tervben a védőrács felszerelése. Persze egy óvodát nem lehet körberácsozni.

– **Mit szóltak mindehhez a gyerekek?**

– A fantáziájuk egyszerre beindult, voltak tippek: a rablók robbanószerkezetet hagytak itt, volt, aki el akarta őket fogni. Nagyon mérgesek voltak, felháborodtak, van erkölcsi érzékük.

Mesterházy József

Őszi számvetés labdarúgásunkban

Az 1995-96-os csornai körzeti 1. osztályban szereplő labdarúgó csapatunk az őszi szezont az előkelő 4. helyen végezte, azonos pontszámmal a 3. helyezettel. Köszönet ezért minden játékosnak és a felkészítést segítő vezetőknél. Külön szeretném megköszönni szurkolótáborunk biztatását. Öröm volt látni, hogy vidéki mérkőzéseinken talán egy kivétellel mindig több enesei szurkoló volt mint hazai.

Őszi 15 mérkőzésünkön 22 labdarúgó szerepelt, A 16 csapatos mezőnyben 42 lött gólunkkal a harmadikak, kapott gólok tekintetében 28 vszont csak a nyolcadikak vagyunk. Az utóbbi adaton van mit javítani. Két mérkőzésen nem rúgtunk, kettőn nem kaptunk gólt.

42 rúgott gólunkon 11 labdarúgó osztozik.

Házi góllövő listánkon:	1. Mészáros Béla	9 gól
	2. Niederhoffer Ottó	8 gól
	3. Tóth Balázs	5 gól
	Horváth Sándor	5 gól

A számokat tovább faggatva megtudhatjuk, milyen kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtott a csapat hazai és vidéki mérkőzésein.

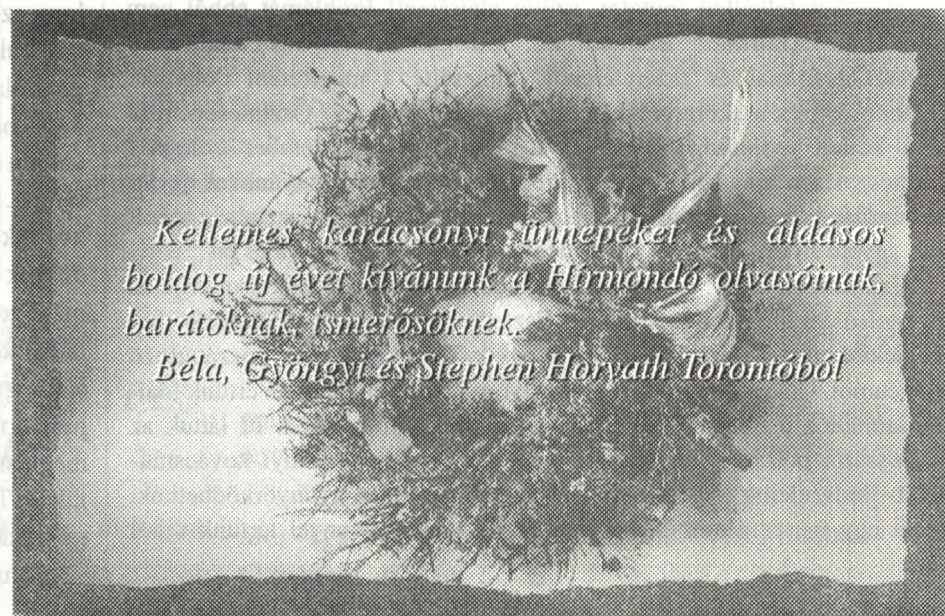
Hazai mérleg:	7 mérk.	4gy.	2d.	lv.	22-14 g.a.	14 pont
Vidéki mérleg:	8 mérk.	4gy.	2d.	2v.	20-14 g.a.	14 pont

Sajnos a sportszerűségi versenyben a mezőny második harmadában található csapatunk. Itt meg kell jegyeznem, mind a két csapatunkat veszik figyelembe a sorrend kialakításánál. Az első csapatnál még ahogy elfogadható 15 sárgalap és az egy kiállítás. Viszont néhány fiatal labdarúgónk elgondolkodhatna azon, hogy ezt a játékot fejvel és lábbal nem pedig szájjal játsszák.

Összességében jó őszi szezont van mögöttünk.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy sportolóinknak, támogatóinknak és hűséges szurkolóinknak Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Sikerekben Gazdag Boldog Új évet kívánjak.

Benkő Imre
edző

Kellemes karácsonyi ünnepeket és áldásos boldog új évet kívánunk a Hírmondó olvasóinak, barátóknak, ismerősöknek.

Béla, Gyöngyi és Stephen Horváth Torontóból

ÓVODAI ÉLET

Úgy tűnik, most lett vége a nyárnak. Az őszi hónapok gyorsan telnek, tele eseménnyel. Óvodás lett 32 kiscsoportos. Volt aki könnyek nélkül, volt aki anyukájával együtt könnyezve jött néhány napig, egy hétig. Mára már mindnyájan beszoktak. Mi is megismertük jó- és kevésbé jó tulajdonságaikat. A szülőkkel együtt segítjük a gyerekeknek a közösségi élet megélését. A középső csoportosok létszáma 29. Az iskolába készülő nagycsoportosok 28-an vannak. Miklós napján meglátogatott bennünket a Mikulás, akinek az érkezése mindig ünnep és nagy izgalom a gyerekeknek. Köszönjük az iskola igazgatónőjének és a Mikulásnak a segítőkészségét. A nagycsoportosok már készülődnek a hagyományos kellemes játékokra, amit majd a község lakóinak is bemutatnak. A szűkös költségvetési keretek ellenére néhány értékes képességfejlesztő játék

kerül a közös karácsonyfa alá. Iskolára való felkészítés: A gyerekek általában 6-7 éves koruk között válnak alkalmassá az iskolai életre. Az alkalmasságot nem mindig tudjuk megállapítani itt az óvodában egyértelműen. Bizonytalan esetekben az óvoda javasolja a gyermek szakértői bizottság általi vizsgálatát.

Természetesen a konzultáció a szülőkkel már előbb megkezdődik. Középső csoportban, év végén a gyógypedagógus-logopédus tesztekkel megállapítja a gyermekek fejlettségi szintjét, továbbá azt is, milyen beszédhibái vannak és nem dyslexia-veszélyeztetett-e?

Szeptemberben ennek alapján kezdődnek meg a beszédjavító, felzárkóztató foglalkozások. Nem minden esetben egyezik a szülő és pedagógus véleménye. Természetesen a szülőnek joga van ahhoz, hogy ne vegyen tudomást a javaslatokról. a logopédiai foglalkozások

sem kötelezőek. Szeretnénk megértetni a szülőkkel, hogy az óvónőknek nemcsak munkaköri kötelessége a gyermekek ideális fejlesztése, továbbá a szükség szerinti speciális iskolában való elhelyezésre tett javaslat, hanem a gyermekek iránt érzett felelősségérzet is motiválja őket.

Sajnos egyre több olyan kisgyerek van, aki valamilyen ok miatt nem alkalmas az iskolai munkára 6 éves korában. Előfordul az is, hogy speciális, úgynevezett kisegítő iskolába kell járnia. A szülők még csak elfogadják ezt a tényt, ha nehéz szívvel is. A közvélemény sajnos nem megértő. Mondjuk inkább úgy, hogy egyes emberek.

Az érintett szülők panaszai alapján tudom ezt írni. Sajnos elvileg bárkinek lehet fogyatékos gyereke. Erről nem a szülő és főleg a gyermek nem tehet! Miért tesznek rosszízű megjegyzéseket? Miért keserítik tovább a

család amúgy sem felhőtlen életét? Próbáljanak meg előbb gondolkodni, gondolatban megélni a másik szülő gondját! Vajon nem az-e a nagyobb hiányosság, ha egy gyereket elhanyagolnak, ha nem foglalkoznak vele? Ha nem mutatnak neki példát a jóból, becsületességből? Ha nem tanítják és nem élik meg velük az erkölcsi értékeket? Ha gyermekük érdekében nem, vagy csak zúgolódva tudnak lemondani a szórakozásról? Érdemes gondolkodni, melyik szülő szolgálna rá jobban a rosszízű megjegyzésekre. Bízom benne, hogy az emberek megértőbbek lesznek, el tudják viselni a másságot és tolerálják a fogyatékoságot. Így, Karácsony közeledtével ezt is kívánom, továbbá nagyon boldog ünnepeket kívánok az óvodai dolgozók nevében.

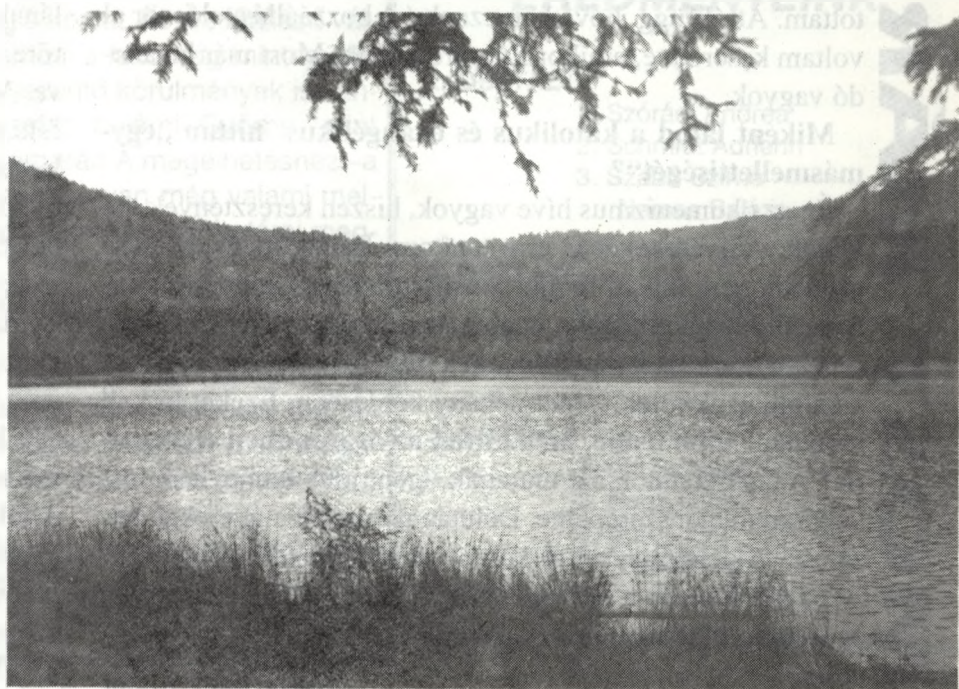
*Kocsis Nándorné
vezető Óvónő*

Erdélyben jártunk

A Szent Anna tó

A Szent Anna tó nevéhez egy legenda fűződik. Ez a legenda két veszekedő testvéréről szól. A kisebbik grófnak egy gazdag ember jött négylovos hintóval. A grófnak nagyon megtetszettek a lovak. Eldöntötték, hogy kockázni fognak a lovakért. Nagy szerencséjével a gróf nyert. Azonnal elnyargalt a bátyjához. Vitakoztak, hogy melyiküknek van szebb fogata. Az idősebbik kivitt nyolc lányt egy völgybe, őket fogta a hintó elé. A lányok nem akartak menni, ezért megütötte az elsőt. A lány átkot mondott. A szegények istene megsegítette. Vihar közeledett, sok eső esett. A völgy helyén nagy tó keletkezett. A nyolc lány közül hét visszatért az óvéihez, csak a megütött lány nem. Később, mikor a lány már meghalt, a szentek közé sorolták. Az ő emlékét őrzi a Szent Anna tó.

Ratatics Ágnes 7.B. osztály

Czakó Péter már 5 éve tanít hittant, tavaly ősztől Enesén is. Arra kértük, mutakozzon be:

Soha nem gondoltam, hogy hittant tanítok majd. Középiskolában kinevettem volna magam. Általános iskolában műszerésznek készültem, amit később sikerült is megvalósítanom. Majd 5 évig dolgoztam kórházban, a művese osztályon. A családom vallásos s ennek megfelelően is neveltek. Azonban az ember nem lesz mindaddig vallásos, amíg meg nem tér. Ez nálam 21 éves koromban történhetett. Akkor elvégeztem egy katolikus ifjúsági vezetőképző tanfolyamot, ennek befejeztével pedig teológiára jelentkeztem, hitoktatói szakra.

Nem volt szokatlan a gyerekeknek, hogy nem a tisztelendő bácsi tanítja a hittant? Elfogadtak a gyerekek?

Kezdetben el voltak keseredve a kisebbek, kérdezték: mikor jön a tisztelendő bácsi. A nagyobbak félvállról vették a dolgot, sok probléma volt, elsősorban magatartásbeliek. Hogy külön lettek választva az osztályok, már kezdenek alakulni. A hittan lényege nem csak az, hogy megtanítsam a hittant, hanem az, hogy vallásosságra neveljek. Így -osztálymegosztás szerint, könnyebb. Sajnos nem értem: ha a családban nincs vallásos élet, akkor valahogy becsapás az egész hittanra járás. A gyerek tudatalattijában benne van ez. Az igazi megoldás az lenne, azok iratnák be hittanra a gyereket, akik komolyan is gondolják. Divat a vallásosság, igaz hátrány sem lenne, ha nem járna a gyerek hittanra.

Hány gyerek jár katolikus hittanra? Milyen a hozzáállásuk?

Az egész iskolából mintegy 160 gyerek, heti egy alkalommal. Igaz kétszer jövök, hétfőn és csütörtökön. Például Barbacson, Bányogyszováton heti két óra hittan van. Az óraszám megbeszélés az iskola és a lelkipásztor között. /Nem csak Enesén tanítok hittant, Kónyban, Barbacson és Bányogyszováton. Korábban Dörben és Pordányban is tanítottam. Attól függ, hova helyeznek./ A hozzáállás: először el voltam keseredve, amikor Enesére jöttem. Most már bizakodó vagyok.

Miként látod a katolikus és evangélikus hittan „egymásmellettiségét“?

Én az ökumenizmus híve vagyok, hiszen keresztények vagyunk. A gyerekeket is erre tanítom. Ennek megvalósítása azonban nem rajtam múlik. Számomra nem a különbség kihangsúlyozása a lényeg, hanem az ami összeköt. A különbségekre természetesen felhívom a figyelmet, nem titkolom el a katolikusok felelősségét néhány kérdésben. Ezeket ki kell mondani. **Jobb lenne, ha a hittan az órarendben szerepelne?** A tapasztalatok azt mutatják, igen, jobb lenne, ha a hittan órarendben szerepelne. Délután nehezebb a gyerekek kezelése. A délelőtti órákat komolyabban veszik a gyerekek. Azonban Enesén a helyzet bonyolultabb, két felekezet van és vannak, akik nem járnak. A „délutáni“ megoldás a jó megoldás.

Mesterházy József

HETVÉNYI ISTVÁN EMLÉKIRATÁBÓL

1861-től 1865-ig Horváth Imre úr szalonjában voltak az iskolai vizsgák. 1865-ben épült, a mai napig fennálló tágas iskola, mely a nyilvános iskolai vizsgák megtartására is elég alkalmas.

Az 1864-ik évben Eöry István Enesei közbirtokos agglegény meghalt. Ez végrendeletileg úgy emlékszem 900,- Ft-ot hagyott az evangélikus gyülekezetnek, hogy azt, ha Enesén új iskolát fognak építeni, ezen célra felhasználhassa, addig pedig annak kamatai évenként a tőkéhez csatoltassanak. 100,-Ft-ot pedig oly célra hagyott, hogy annak kamatai évenként a tanítói fizetés javítására fordítassanak. Én szintén szereztem a községnek kétszáz és egynéhány forintot. Ki eszközöltem ugyanis, hogy a kincstár, Enese község által tíz évig méltatlanul fizetett bormérési regále illetéket /díjat/ visszafizette. Ez is az iskolaépítési alaphoz csatoltattott. Eöry István halála után néhány hétre ennek birtoka és újonnan épült háza árverés útján el lett adva s a házat a hozzá tartozó belsőséggel, a közbirtokosság iskolának megvette. A lakóház fazsindely tetőre, az istálló pedig nádtetőre volt építve. Volt ezenkívül egy különálló magtár féltetőre, cseréppel fedve. A lakóház állott egy nagyobb és egy kisebb egymásba nyíló lakószobából, egy jó tágas konyhából és egy cselédszobából, melynek egy részét lécekkal elrekesztettük éléstárnak. A magtár az 1865.-ik év nyarán le lett bontva s e helyett a lakóházhoz lett toldva a tágas tanterem. A kapu mellett volt egy kút, melyben igen jó víz volt. Ez be lett temetve, mert beleesett az iskolába. Ahol a magtár állott oda jött a kapu. A magtárral kapcsolatban volt egy kis éléstár és ez alatt egy kis pince. Minthogy ez is ellett bontva, azért kellett a cselédszobából éléstárt rekeszteni.

50-100 hektárból meg lehet élni

Énzsöly Dezső 1995. június óta gazdajegyzője Enesének és a környező falvaknak. Korábban a kónyi TSZ-ben volt ágazatvezető a sertéstelepen. Jelenleg főállásban vállalkozó a kaposvári Mezőgazdasági Főiskolán diplomát szerzett gazdász.

A gazdajegyző az Agrárkamarához tartozik, 36 gazdász tevékenykedik a megyében. Egy emberre 5-7 falu jutkezd a beszélgetést a gazdajegyző.

– *Miben különbözik a gazdajegyző „intézménye” a megszűntetett falugazdászétól?*

– A falugazdász közvetlenül a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozott, a gazdajegyző pedig –mint mondtam– az Agrárkamarához, amely 1995-ben alakult. Természetesen mi az Agrárkamara ügyeit is intézzük. Feladatunk pályázatok írásából, a támogatások felderítéséből, részben tanácsadásból áll. Pályázatokat nemcsak magángazdáknak, hanem szövetkezeteknek is segítünk kidolgozni. A gazdajegyző szektorsemleges, éppen az előbb említett oknál fogva. Ellenőrző feladatokat is ellátunk. Ha kiadok egy támogatást, meg kell nézmem, hogy a vállalkozó elvetette-e a magot, azzal vetett-e el, amivel pályázott. Fontos részét képezi a munkának -főleg ilyen üzemanyag áraknál- a gázolajtámogatások felderítése, statisztika készítése /állatlétszám, a növények vetésszerkezetének megoszlása. stb./

– *Milyennek látod a mezőgazdaság helyzetét a jelenlegi körülmények között?*

– Kialakult egy gazdálkodó réteg, amelyik nagy része tőkeerős. Ez mind a magángazdákra, mind a termelőszövetkezetekre igaz. Sajnos az ipari termékek árai aránytalanul megnöttek /pl. műtrágya/ a mezőgazdasági termékek áraihoz képest. Amíg ez a két ár nincs szinkronban, addig a mezőgazdaság nem tud meg erősödni. A másik „nyúzó” a kereskedelem. Legjobb példa erre a búzahelyzet a nyár végén. Aki „tartalékolt” a búzával, év végén majd dupla áron tudja eladni.

– *Kik gazdálkodnak főállásban? A háztáji gazdálkodás meg marad-e?*

– A TSZ mintegy 15-20 embert foglalkoztat, kevés főállású vállalkozó van Enesén. Rábcakapin például a lakosság mintegy 50 %-a él a mezőgazdaságból. De kényszerítő körülmények is vannak. Például Kaporól sokkal nehezebb bejárni Győrbe, mint Eneséről. A háztáji gazdálkodás megmarad A megélhetéshez –a magyarországi fizetéseket nézve– szükség van még valami mellékesre. Természetesen e gazdálkodási formának a határai megvannak.

– *Mi a tendencia a mezőgazdaságban?*

– 50-100 hektáros terület az, ami a fejlődés, megélhetés elengedhetetlen biztosítója. Állattartást nézve: 30 szarvasmarha biztosít megélhetést. A földek még jobban koncentrálni fognak és marad egy réteg, amely 1-5 hektár területet tart meg magának. Például a nyugdíjasok, akik nosztalgiaszerűen művelik földjeiket.

A gazdajegyző a polgármesteri hivatalban tartja fogadóóráját, ad tanácsot, minden szerdán 13-16 óráig.

Mesterházy József

ÜLTESSÜNK FÁT!

Iskolánk tanulói csatlakoztak a „Zöld Szív” természetvédő csoport felhívásához. A felmérések szerint elültetésre került 280 fa /gyümölcsfa, díszcserje/ Ezt a tanulók szüleikkel ültették el az ősz folyamán. Ezen kívül a tanulók az iskola udvarán ültettek fenyőcsemetéket, hogy a szabadidő eltöltésére szánt terület szebb, egészségesebb legyen. Az akció értékelésére november 10-én került sor Ikrényben, ahol iskolánkat Horváth Csaba és Varga Péter hetedikes tanulók képviselték. Rövid tájékoztató után a „Zöld Szív” klubtagjai adtak műsort. A hangulatot fokozta a hatalmas, emeletes habostorta, amit a megjelentek jóévtággal elfogyasztottak. A benevezett iskolák játékokat, csokit, cukorkát kaptak. A fődíj az enesei iskolásoké lett Az ajándék igazságos elosztására szellemi vetélkedőt szerveztünk az alsótagozatos napközisek számára.

EREDMÉNYEINK:

2. OSZTÁLY:

1. Szórádi Andrea
2. Schmidt Adrienn
3. Szabó Szilvia
Nemes Balázs

3. OSZTÁLY

1. Hollós Ádám
2. Boda Gábor
3. Horváth Barbara

4. OSZTÁLY

1. Élő Szilveszter
2. Nagy Klára
3. Boros Éva
Csapó Eszter

Füsi András

A LÓ EREDETE, TENYÉSZTÉSE

Minden nép ősrégi történetében fontos szerepe volt a lónak. A régi népeknél volt nagy jelentősége lovaik minőségének: mert amelyik népnek-törzsnek- nemzetségnek, jobb, gyorsabb, kitartóbb lovai voltak, rendszerint az győzött. Így forr egybe, a ló az emberrel, munkában, sportban egyaránt. Már az 1500-as években elszaporodott a ló mint termelő eszköz. Értéke nagy volt már László király idejében, egy magyar ló 373 gramm ezüstöt ért. Oly nagy volt a kivitel lóból, hogy Kálmán király megtiltotta a kivitelt. II. Lajos király idejében már lóversenyeket tartottak. Rákóczi korában Arábiából nemes keleti lovakat hoznak be II. József császár 1784-ben megalapítja a Mezőhegyesi ménest. A XIX. század első évtizedeiben Széchenyi István könyvet ír a lótenyésztésről. 1853-ban Kisbéren megalakul a ménes. 1867-től 1914-ig volt a lótenyésztés fénykora. Majd az újabb fejlődés tönkrement a második világháborúban lóállományunk 58%-a. Lóállományunk 1870-ben 1.899.800 db volt. 1911-ben 2.000.611 db volt. 1944-ben 1.153.262 db volt. 1931-ben minden 100 lakosra kb. 12 ló jutott. 1935-ben a legtöbb a melegvérű ló.

A lótenyésztés célja: közepes nagyságú, tömeges erős csontú, edzett, szívós, sok hasznú melegvérű ló -kitenyésztése. A ló gazdasági értéke -erjén keresztül mérhető. Hasznosításuk alapján kell kiválasztani a megfelelő fajtát. A ló fajtái: három csoportban foglaljuk össze:

I. Melegvérű: II. Hidegvérű: III. Törpe ló fajták:

Melegvérű: keleti származású, különféle vadlovak megszelídítéséből származik /Tarpán-Kulán/ Kisebb testűek -finom szívós szervezetűek- élénk vérmérsékletűek, gyors mozgásúak. Bőrük vékony finom rövid szőr -finom fej- kecses nyak -jól fejlett szív, igénytelen- hosszú életkor. Ilyen a Noniusz, Lipicai, Gidrán Arab -és félvér fajták.

Hidegvérűek: Nyugati származás, őseik erdei és síki vadlovak voltak. Nagytestű -durva laza szervezetű -nyugodt vérmérsékletű, lassú mozgású. Bőr vastag dús szőrzet -feje nagy- vastag nyak- rövid vastag lábak. Gyors fejlődésű, előbb munkára fogható mint a melegvérű. Nagy teherbíró. Ilyen a kis és nagy muraközi. 160 cm marmagasságig kis, ezen felül nagy muraközi. Színük általában pej, korábban gyakori volt a deres.

Törpe lovak: Hegyes őserdőkkel borított területeken élt vadlovak leszármazottai. Általában 130 cm-nél alacsonyabb lovakat nevezünk törpének. Inkább a melegvérűekhez áll közel a szervezetük.

Bőr közepes vastagságú -szín sötét pej, fakó, egérszürke. Igénytelen, jó málhás ló. A rövid jellemzések alapján kell dönteni, hogy gazdasági körülményeinkhez melyik fajta alkalmas. Általában a fajták szerint oszlik meg a tenyésztés az országban. Így pl. Noniusz kerület: Sopron-Csorna-Moson. Lipicai Nógrád-Heves-Abauj- újabban kiterjedt Bátorfajta-Pest megye területére is. Hidegvérű területek: Vas-Zala-Somogy-Baranya. A legjelentősebb törzs a Noniusz: Eredetét a Napóleoni háborúban zsákmányolt Noniusz nevű törzs alapító mentől nyerte. A mén 1810-ben született egy francia ménesben. Anyja nehezebb ló, apja angol félvér. Színük általában sötét pej vagy fekete. Marmagasság 160-180 cm. Mezőhegyesi félvér a Nort-Stár és Furiosó angol félvér törzsekből keletkezett. Erős csontú, magas vérű lovak gazdasági munkára alkalmas. Gidrán angol-arab fajta- sárga színű 160--165 cm a marmagasság. Hátas és kocsi ló. Arab lóval Bátorfajtan foglalkoznak, több arab fajtát hoztak be az országba. Törzseik az Obaján-Sagja-Kohejlán-Gazal. Az arab ló tömeges testű 155-160 cm marmagas. Tetszetős testalkatú, szelíd természetű, edzett, szívós szervezetű, könnyen idomítható.

Lipicai. Eredetileg a Karst hegységben fekvő Lipizza nevű ménesben, Ausztriában tenyésztették ki. Nálunk is elterjedt a múlt század 60-as éveiben a tenyésztése. Jellemzője, magas járás -160 cm marmagasság. Színük szürke-pej. Feje kissé durva kosfej. Termékenysége jó, parádés ló.

1944-ben 209 Lipicai mén volt az országban. Egy két általunk nem nagyon ismert fajta. Arab te-livér: gyors-kitartó-145-150 cm marmagas. Amerikai ügető: 1788 körül tenyésztették ki- gyors verseny ló.

Orlow orosz ügető. Nagytestű -gyors- szépmozgású melegvérű fajta. Pajne vagy Konyik Lengyel orosz puszták lova. Belga-Ardeni- hidegvérű lovak, nálunk is alkalmazzák a Muraközi tenyésztésben. Pinzgani ló ausztriában otthonos -nagytestű- durva szervezetű. Shiree, Suffalk Anglia igen nehéz, csak lépésben használható lovak.

Póni vagy törpe ló, legkisebb fajta az Angol Shetlandi póni 81,3 cm magas. E rövid származás- ismerettani tájékoztatás után a Lótenyésztéssel szeretnék foglalkozni.

(folytatjuk)

A cikk elolvasását köszönöm.

Gülch Dezső

TRÉFA

Két hangya sétál a sivatagban.
Találkoznak egy elefánttal.

Szól az egyik:
-én elgáncsolom, te fujtogasd.
Válaszol a másik.
Nem szégyeled magad, kettő egy ellen.

Két tetű biciklizik a mocsárba.
Az egyik megáll kérdezi az egyik:
Miért álltál meg?

Mert légy ment a szemembe.

Hogy udvarol a dögkeselyű?
Olyan szép vagy, olyan jó vagy,
mint egy tiznapos hulla a sivatagban.

ZÖLD HÍR

A „Zöld pályát“ nagy szeretettel használják tanulóink. Tiszta levegőn, szép környezetben teljes kapcsolódást nyújt a diákoknak. A napokban Mezei László irányításával úthengerrel végezték el a pálya egyengetését, a talaj tömörítését.
Köszönjük

Október 31-én Kispályás közép-döntő ez enesei „Zöld pályán“ 5-6. o. A II. korcsoportos fiúk nagy lelkesedéssel készültek a középdöntőre. Mintegy 24 tanuló 3 csoportba osztva körmérkőzéseket játszott, hogy a labdapasszolások rövidebbek, pontosabbak legyenek. A középdöntőben ellenfelünk Nagyszentjános lesz.

A középdöntőben szoros játék alakult ki. Mindegyik csapat tovább szeretett volna jutni. Az első támadásokat sikerült hátrítani, míg végül mi kaptuk az első gólt. Nem adta fel csapatunk és egy nagyon szép góllal egyenlítettünk. A 2x20 perces mérkőzés döntetlennel végződött. A hosszabbítás Nagyszentjánosnak kedvezett, így ők jutottak a döntőbe.

Egy vasárnap a templomban

Vasárnap reggel, mint máskor is anyu ébresztett. Felkeltem az ágyból, felöltöztem és megmosakodtam. Anyu már korán reggel megterítette az asztalt. 9 órakor mindenki leült az asztalhoz, és megreggeliztünk.

Reggeli után beágyaztam, és elkezdünk készülni a templomba. 10 órakor már kész voltunk, de esett az eső. Apu úgy döntött, hogy elvisz minket autóval, hogy ne kelljen gyalogolnunk. Az autóban elmeséltük, hogy ma a templomban egy teológus fog prédikálni, akit Farkas Ervinnek hívnak. Téten lakik és 4. évfolyamos teológiai hallgató. Odaértünk a templomba. Már nagyon sokan voltak. Leültünk a padba. Nagyon jó volt a fűtés, mert kinn nagyon hideg volt. Megérkeztek a Tisztelendő bácsiék. A teológus arról prédikált, hogy minden ember legyen becsületes. Ha Isten valahogyan megbüntet bennünket, akkor azt szeretetből teszi. Az Istentisztelet végén elénekeltük a 294-es éneket. Mindenki elindult haza a templomból.

Otthon már várt minket a finom ebéd.

Ratatics Ilona 7. a.

ATLÉTIKA A GYŐRI DÓZSA PÁLYÁN

A Megyei Atlétikai Szövetség tehetségkutató futóversenyt rendezett. Szerencsénk volt, mert az Enesén megrendezett mezei futóverseny legjobb futóiból válogathattunk erre a versenyre. Többször gyakoroltunk délután, míg eldőlt ki a legjobb, aki Győrben is eredményes lesz. Igaz volt amikor mi döntöttünk, volt amikor a diákok. Sajnos vannak tehetséges sportolóink, akik viszszautasítják a versenylehetőségeket. Akiiket bevittünk versenyre, két futószámomban indítottuk.

Eredményeink:

Lányok 1986-os korosztály 50 m	Nagy Klára	II. h.	
	Dobrádi Krisztina	III. h.	
	600 m	Nagy Klára	I. h.
	Dobrádi Krisztina	II. h.	
1983-as korosztály 600 m	Szalay Andrea	III. h.	
Fiúk 1986-os korosztály 50 m	Káldy Gergely	II. h.	
	600 m	Káldy Gergely	I. h.
1984-es korosztály 60 m	Bödő Csaba	III. h.	
	600 m	Horváth Attila	VI. h.

Diákjaink oklevéllel és szép ajándékokkal tértek haza a versenyről.

Füsi András

Sütőteknővel a békanyálas hanyi vizeken

Ez a kis visszaemlékezés is már csak történelem. Bizonyára mindenki tudja, hogy annak idején a Hanságot lecsapolták és ezzel megváltoztatták a kis falunk szélén elterülő hanyi táj növény és állatvilágát. Eltűntek e kedves tájról a bölömbikák, a vadkacsák, a vízcisibék, a búbicek, és még számtalan madárfaj. Nem terem már a hanyi széna, az úgynevezett csádé. Ismeretlen már a sás, a csuhé. Kisebb területeken még a nád is előfordult. Tavasszal hóolvadás után megjelent a hanyi ár és összefüggő víztakaró borította be a tájat. Melegebb májusi napokon már fürdöttünk is benne. Persze a vízből való kijövetel után inkább hasonlítottunk egy zöld emberkére, mint saját magunkra. Tele volt az a folyás nélküli pocsolya békanyállal, hínárral, különböző algákkal és egyéb ragadós zöld növényekkel. Egyszer aztán valamelyikünknek az eszébe jutott egy merész ötlet. Mi lenne, ha csónakkal is bejárnánk ezt a vízzel borított tájat. Az ötlet kitűnőnek bizonyult, de hol vegyünk csónakot? Egyszer aztán az ötlet valósággá vált. Édesanyám nagymosást csinált. Ránéztem a teknőre és már oda is képzeltem a hanyi hullámok tetejére. Evezőt a szalmakazal mögött készítettem el titokbank. Egy darab lécre egy-egy darab deszkát szegtem és kész is volt a pár evező. Kilestem a megfelelő alkalmat és a mosóteknővel a hátamon rohantam a kertek alatt a hanyiba. A főpróba nem sikerült, valami jól. A vízi járgányom nem volt valami stabil és állandóan elsüllyedt. Ráadásul még valahol folyt is bele a víz. Léket kaptam ilyen gyorsan? Egy kicsit megtisztítottam és ugyanazon

az útvonalon a kertek alatt bánatosan hazacipeltem. Bedobtam a kerítésen és lebukás nélkül sikerült a helyére tennem. Útközben már azon járt az eszem, hogy mi lenne, ha megpróbálkoznák a sütőteknővel, mert úgy láttam, hogy jóval nagyobb és egész újnak nézett ki. Vártam a megfelelő alkalmat. Nagy nehezen el is érkezett. A titkos útvonalon sikerült is lecipelnem és „ünnepelesen“ vízre is bocsátottam. Beleültem és büszkén eveztem a mocsaras vízben. Úgyhiszem csak egyszer borultam fel. Még a kanálisra is kimerészkedtem. Itt a vízmélység elérte a két métert is.

Azért egy kicsit féltem. Szép lassan biztonságosabb vízre eveztem. Közben észrevettem, hogy már nem vagyok egyedül. Ki evezővel, ki pedig egyszerű bottal lökötte magát előre. Lényeg az volt, hogy haladtunk a vízben. Ekkor valamelyik „vadevezős“ társamnak eszébe jutott, hogy mi lenne, ha eleveznénk vadkacsa tojásokat keresni. Itt az alkalom, van „csónakunk“ és így jobban megtudjuk közelíteni a félénk állatok vélt költőhelyeit. El is indultunk. Néha-néha már egyenesen is ment a teknő. A felreppenő vadkacsák jelezték, hogy jó helyen járunk. Találtunk is jó pár darabot. Mikor már annyi volt, hogy érdemes volt osztozkodni, lassan evezünk hazafelé. Szerencsésen ki is kötöttünk ott a szélső házaknál. Mindenki cipelte haza a teknőt. Én is a hátamra vettem. A féltve őrzött zsákmányt pedig a sapkámba tettem. Vegyes érzelmekkel ballagtam a kertek alatt haza. Tudtam, hogy ismét rossz fát tettem a tűzre. A sütőteknőt mégsem kellett volna levinni abba szagos pocsolyába. Mostmár

mindegy – gondoltam magamban. Vállalnom kellett a következményeket. Közben azon gondolkodtam, hogy milyen enyhítő körülményt tudok felhozni mentségemre. Ahogy összegeztem magamban a dolgokat, bizony nem sokat találtam. Talán az „értékes“ tojásokkal jóvátehetem a bűnömet. Éppen elég lenne a féltve őrzött zsákmány vacsorára. Még talán meg is dicsérnek. Így reménykedtem. Közben lassan a kertünk alá értem. A teknőt óvatosan betettem a kerítésen. Remegő lábakkal én is beugrottam. Lassan mentem az udvar felé. Nem láttam senkit. Talán nincsenek idehaza? Ezúttal nem volt szerencsém. A következő pillanatban észrevettem édesanyám. A meglepetéstől hirtelen megálltam. Meglátta a hátamon a két színekben tündöklő és nem éppen kellemes szagú teknőt. Láttam rajta, hogy nagyon mérges. A következményekkel tisztában voltam. Még a tojások sem mentettek meg az elnadrágotól. A vizes, lattyakos nadrágomat elég becsületesen kiporolta. Csak az volt a baj, hogy én is benne voltam. Édesanyám akkor éppen kenyérsütéshez készülődött. Az én vízi kalandom miatt a szomszédból kellett neki teknőt kérni, hogy a „mindennapi kenyérünket“ megsüthesse. A miénket pedig több napig mosta, síkálta, mire megtisztult és az iszapszagtól is megszabadult. Közben a sült vadkacsa tojás helyett frissen fejt tejet vacsoráztunk. Vacsora után morcosan lefeküdtem és gyorsan el is aludtam. Azt álmodtam, hogy volt egy igazi csónakom. Mikor száraz ruhában hazaértem, nem nadrágot el édesanyám. Néha-néha ez is előfordult.

1993. év május eleje volt. Abban az időben még javában dolgoztam. Többen próbálkoztak lebeszélni erről a káros szenvedélyről, de nem hallgattam a jó szóra. Még téli hónapokban furcsa mellkasi fájdalmat éreztem, de nagy jelentőséget nem tulajdonítottam neki. Az idő múlásával aztán egyre gyakrabban jelentkezett ez a kellemetlen érzés. Orvoshoz akkor még nem mertem elmenni. Nagyon féltem az injekciótól és a vérvételtől.

Május 6-án a kertben dolgoztunk. Elkapott egy roham. Nagy mellkasi fájdalmat éreztem, hányingerem volt, folyt rólam a veríték, és majdnem megfulladtam. Ott volt a feleségem is. Látta a kínlódásomat, de nem tudott segíteni semmit. Akkor már beláttam én is, hogy félre kell dobnom a gyávaságomat és orvoshoz kell mennem. Másnap reggel meg is jelentem a körzeti orvosnál. Az EKG készülék már ott kimutatta a szív rendellenes működését. Innen már mentő vitt be a kórházba. Mire feleszméltem már ott feküdtem a kardiológia

szub-intenzív osztályán. Képegyőző készülékek mutatták a szívem szabálytalan működését. Az ágyam melletti állványról, pedig folyt belém az infúzió. A délutáni látogatáskor a feleségem hozta a szokásos heti cigarettaadagomat is. Akkor történt meg a nagy Pálfordulás, mert a cigarettát hazaküldtem. A látogatás után nagyon nehezen teltek az órák. A szub-intenzív osztályon akkor csak ketten voltunk.

Arra lettem figyelmes, hogy a betegáram elcsendesedett. Rákötött műszerek mutatták a bajt. Megpróbálkoztak az újjáélesztéssel, de nem járt sikerrel. Meghalt. Közben hozták a vacsorát. Valamennyit ettem is belőle. Utána még két órát ott feküdt az ágyon lepedővel letakarva. Borzasztó nehezen, de eltelt három nap. Kikerültem az osztályra. Kicsit már örülni is tudtam. Felkelhettem, sétálhattam, és beszélgethettem. Úgy nézett ki, hogy javult az állapotom, és ha valami újabb komplikáció nem lép fel, a hétvégén mehettem volna haza. Csütörtöki napon terhelési próbára kellett jelentkeznem. Előtte monitoros EKG készülékkel vizsgálták a szívem működését. Ez a vizsgálat számomra nagyon szomorú eredményt mutatott. A terhelési próba elmaradt, és mentem vissza a kórterembe. A vizsgálatot végző orvos

közölte velem, hogy a hétvégi hazamenettel elmarad, mert a készülék szívkoszorú-érelmeszesedést mutatott ki. Ha azt akarom, hogy meggyógyuljak, Budapesten operációnak kell magam alávetni. Nagyon elkeseredtem. A következő hét elején mentő vitt fel Haller-uti Országos Kardiológiai Intézetbe. Még aznap átestem a szívkatéte-rezésen. Nem volt egy kellemes érzés. Május 26-án felvittek a kardiológiai osztályról a sebészetre. Itt előkészítettek az operációra. Az előkészítés után kaptam egy nyugtató injekciót. A sok izgalomtól kimerülten, már ettől mély álomba merültem. A műtét lefolyásáról természetesen semmit sem tudtam. Az operáció ideje alatt egy bizonyos ideig az un. klinikai halál állapotában voltam. A koszorú erek kicserélése után indították a szívem működését. Nagyszámú árammal (minimális amper-számmal) megütöttek és állítólag első érintésre beindult a „motor”. Akkor már biztos voltam abban, hogy élek, mert „messziről” női hangokat hallottam:

Gősi Úr ébredjen fel, megoperálták. A szép ébresztő után még néhány órát aludtam. Amikor aztán végleg kivilágosodott előt-

tem minden ott volt még az arcomon az oxigénmaszk és tele volt a testem különböző rendeltetésű csövekkel. Már akkor jó hangulatban voltam. Jöttek a telefonok, de csak a feleségemmel engedtek beszélni. A csövek eltávolítása után tolokocsival(!) vittek le a kórterembe. Másnap már saját lábamon mentem ki a mosdóba. Örömmel nyugtáztam, hogy gyorsan javult az állapotom. Szóba került a szanatóriumi elhelyezésem. A győri orvosom és a család javaslatára a Soproni Szanatóriumot választottam. Mikor a mentővel megérkeztünk, sok ismerőssel találkoztam. Jó volt a hangulat, mert itt már nem a kórházi állapotok voltak. Sokat sétáltunk a Lővérekben. Később bemerészkedtünk a városba is. Sétánk közben lementünk a Gyógygödörbe is. Amikor a soproni kékfankos helyett kólát kértem, a kiszolgáló nő majdnem hozta a lázmérőt. Háromheti szanatóriumi kezelés után kerültem haza. Sokat javultam, de igazából odahaza gyógyultam meg. Azóta nem kívánom a cigarettát.

Gősi Sándor

Az iskola hírei

Az év utolsó hónapja a tanulók számára a legkellemesebb. Ünnepi készülődésben, szinte minden délután készülnek valamire. Közben zajlanak a szaktárgyi versenyek, hiszen a legfontosabb tevékenységük a tanulás. Megtörtént a nevezés a körzeti szaktárgyi versenyekre:

Magyar irodalom:

- 8. o. Nagy Veronika, Balatoni Andrea
- 7. o. Horváth Csaba, Ratatics Ilona

Magyar nyelv

- 4. o. Báthory Nóra, Kántor Edina

Német nyelv:

- 8. o. Bencsik Rita
- 7. o. Élő Adrienn, Janács Zsuzsa

Fizika:

- 7. o. Burányi Renáta, Janács Zsuzsa
- 8. o. Bencsik Rita, Hirma Tímea

Matematika:

- 6. o. Doktor Zsuzsa, Varga Balázs
- 7. o. Janács Zsuzsa
- 8. o. Bencsik Rita, Nagy Veronika

Ének:

- 4. o. Botka Réka, Csapó Eszter

A tanulók jó teljesítményük alapján képviselhetik iskolánkat a körzeti versenyen. November 30-án Nyílt napot tartottunk az iskolában. Az alsó és felső tagozaton több szülő élt a lehetőséggel és megtekintették a tanítási órákat. December 11-én fogadó óra volt, ennek látogatottsága közepesnek mondható. December 17-én Adventi vasárnap címmel karácsonyváró ünnepséget rendezünk a falu lakosságának. Az iskolai énekkar és a Borostyán kórus szerepel. A napközis tanulók pásztorjátékkal, versekkel kedveskednek. A zenét a tanulók is szórakoztatják a közönséget játékaikkal. Műsorukat fogadják szeretettel. Az iskolai karácsonyi ünnepség december 22-én, az utolsó tanítási napon lesz.

A téli szünet az országos kiíráshoz viszonyítva az Iskolaszék döntése alapján módosul. Decemberben egy nappal tovább tanítunk, januárban takarékoság-ból később kezdünk.

TÉLI SZÜNET: DECEMBER 23-TÓL JANUÁR 5-IG

tart. Tanítás január 8-án hétfőn. Áldott karácsonyt, békés, boldog eredményekben gazdag új esztendőt kívánok!

Mesterházy Ernőné iskolaigazgató

Pótszilveszter a Nyárfában!

1996. JANUÁR 13-ÁN

szombaton szeretettel várok minden szórakozni vágyót!

A kiváló hangulatról a

KATALIN-bál zenésze gondoskodik!

KEGYELEMEN TELJES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK MINDEN VENDÉGEMNEK!

Tóth Ferenc

Az önkormányzat nevében a Hírmondó Szerkesztősége szeretettel köszönti a novemberben és decemberben jubiláló lakosokat:

a 60 éves Ezres Lászlónét

65 éves Bencsik Imrét
Ihász Ferencnét
Jandrasits Imrét

70 éves Horváth Sándort
(Rózsa u.)
Szilbek Mártonnét és

80 éves Horváth Józsefnét

A hónap receptjei

Diós korong

A tésztához: 21 dkg liszt, 14 dkg margarin, 7 dkg porcukor, 2 tojássárgája. Ezekből porhanyós tésztát gyúrunk és korongokat szaggatunk belőle.

Töltelék: 15 dkg darált dió, 2 tojás habja, 12 dkg porcukor. Ebből kis golyókat formázunk a korongra, és tetejére meggyet rakunk. Előmelegített sütőben sütjük.

Bábolnai töltött csirkemell

2 csirkemell, 4 csirkemály, 1 evőkanál zsír, 1 tojás, 1 zsemle, 1 kis fej vöröshagyma, 1 késhegynyi őrölt bors, 1 evőkanál apróra vágott petrezselyemzöld, 1 teáskanál ételízesítő.

1. A melleket félbevágom, és a csont mellett felnyitom.
2. A csirkemáját a zsíron megsütöm
3. A beáztatott zsemleből a tojással, a vöröshagymával, a fűszerekkel töltelékét készítek
4. A felnyitott csirkemelleket úgy töltöm meg, hogy a csirkemájakat egészben helyezem a töltelék közébe.
5. Az egészet a sütőben pirosra sütöm.
6. Tálaláskor a csontról leszedem és felszeletelem. Sült burgonyát és kompótot adok hozzá.

A BÖDŐ KFT

KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN

minden dolgozójának, vásárlójának és ügyfelének

Bödő Csaba, Bödő Csabáné

ENESEI HÍRMONDÓ Kiadja: Polgármesteri Hivatal, Enese

Megjelenik: havonta, 250 példányban

Szerkesztők: Böcskei György, Élő Gábor, Nagyné Dőry Andrea, Varga István

Felelős szerkesztő: Mesterházy József

Nyomás: Text-Print Nyomdaipari Kft. Győr, Mester u. 9. Tel./Fax: (96) 317-512 F. v.: Csehi Zoltán ü. i.